

LAPINKÄVIJÄ 2016

Sisällysluettelo

Puheenjohtajan puheenvuoro	1
Toimitukselta	1
Lapinkävijät 65 vuotta	2
Kuusikymmentä vuotta Lapinkävijä-lehteä	3
Jääveistokset vetivät väkeä helmikuussa	4
Älkää tehkä niinkuin minä tein	6
Pyöräilijä autojen seassa	7
Pyöräilijöillä ketjut kireinä	8
Nuku yö ulkona	10
Ruska-aikaan Kevolla	12
Kymi-Vuoksen latualue	14
Viikko Akumajalla info	16
Bussilla Lappiin info	17
Mitä muuta puuhasteltiin	18
Ollinmaja	20
Muorravaarakka-kirja info	22
Soutaen Sokeritoppa-vuorelle	23
Lapinmajojen kuulumiset ja arvontasäännöt	24
Lapinmajojen hinnat	25
Nettisivut-yhdistyksen käyntikortti	25
Hetkiä ladun varrelta	26
Kiilopää	26
In Memoriam Orvo Kohonen	30
Osoitemuistio	31
Vuosikokous 2016	32
Toimintasuunnitelmat vuodelle 2017	34

Imatran Lapinkävijät ry:n
vuosijulkaisu, 60 vsk.

Kansikuva:
Ruskaa Luttojoella

Kuvaaja: Raili Malinen

LAPINKÄVIJÄ

Toimitustiimi:

Arja Lifländer
Tuula Rahkonen
Ritva Pesonen

Painopaikka: Saimaprint Oy

Puheenjohtajan puheenvuoro

Nyt on aika mennä metsään. Kesän ja syksyn aikana on ollut lehdistä kirjoituksia metsän tervehdyttävistä vaikutuksista. ”Mene metsään, siellä ei ole mörköjä, mutta terveyttä ja hyvää mieltä sieltä voi löytää” ja ”8 syytä mennä metsään”, sillä metsässä samoilu laskee verenpainetta ja lievittää stressiä jne.

Me Lapinkävijät olemme osanneet mennä metsään ja edelleen menemme. Retki-, pyöräily - ja melontatoimikunnat ovat kesän aikana liikuttaneet monia retkeilijöitä. Uusi, vuoden alussa perustettu Lasten ja nuorten toimikunta on liikuttanut lapsiperheitä Muumi -retki-koulun tapahtumissa. Joten ISO KIITOS jokaiselle vastuunkantajalle, joka on omalla panoksellaan mahdollistanut kesän retket ja tapahtumat!

Meninpä minäkin metsään. Syyskuun alussa meitä lähti neljä retkeilijää Kevolle vaeltamaan. Ruktajärven kämpällä tapasimme latuneuvoja Mikon. Kun hänelle selvisi, että olemme Imatran Lapinkävijöitä, niin saman tien hän otti puheeksi Lapinkävijöiden merkityksen Suomen Ladun historiassa. Muoravaarakan kammin rakentaminen Saariselälle on ollut aikanaan aikamoinen urakka, jonka Lapinkävijät toteuttivat talkoovoimin, ja Saariselän alueen karttojen tekeminen 50 – 60 – luvulla on vaatinut paljon aikaa ja työtä. Lisäksi kaikki muu paikallinen työ, jota nyt jo iäkkäät Lapinkävijät ovat tehneet yhdistyksen ja sen jäsenten hyväksi. Talkoilla on toteutettu ja rakennettu monenlaista. Joten ILK:lla on merkittävä historia takanaan. 65 vuotta on imatralaisia liikutettu metsissä, järvillä ja tuntureilla. Niinpä toimikaamme tänäänkin historian havinaa kunnioittaen ja toimintaa tähän aikaan sopeuttaen.

Tosin tuttu kaava ei enää toimi, vaan tämä aika vaatii muutosta meidän käsityksessämme tarjota vapaaehtoistyötä. Tarvitaan enemmän yksilön omiin lähtökohtiin ja yhdistyksen varsinaiseen toimintaan kuin yhdistyksen tarpeisiin ja hallinnointiin perustuvia tehtäviä. (lainaus Latu & Polku - lehdestä). Ajan saatossa aina jotain säilyy, jotain muuttuu. Nyt on moni yhdistys

murrosvaiheessa sen suhteen, että mistä löytyy uusia vastuunkantajia ikääntyvien tilalle. JOKU on ollut korvaamaton voimahahmo, hänet tunnetaan monissa eri työtehtävissä uurastaneena ja vapaaehtoisena. JOKU uurastaa kunnes ei enää jaksa. Ellei uusia JOKUJA tule, toiminta kuihtuu!

Eteenpäin menevän mieli, Imatran Lapinkävijät säilyy pirteänä ja toimivana retkeilyn ja liikunnan saralla, kun jokainen meistä jäsenistä muistaa ja huolehtii, että JOKU, joka osallistuu ja välillä vastuutakin kantaa, voin olla minä, joka luen tätä lehteä!

Onnea, Imatran Lapinkävijät 65 vuotta!

Joulun aika lähestyy. Rauhallista joulun aikaa, ja tavataan Ollinmajan Joulupolulla!

terveisin Nanna Hintsanen
puheenjohtaja

Toimitukselta

Tässä on teille Lapinkävijä – lehden 60. vuosijulkaisu. Toimitustiimi toivottaa mukavia lukuhetkiä. Meillä on hieno jäsenlehti, josta olemme saaneet paljon kiitosta muualtakin ja jota odottavat muutkin kuin oma jäsenistömme.

Tärkeä tiedotuskanava etenkin nuoremmille jäsenille on facebook, jossa meitä on jo 162. Uudet nettisivumme ovat vielä osittain vaiheessa, mutta kuitenkin jo jäsenistön käytössä. Tästä lisää tuonnempänä lehdessä.

Syystiedote oli vain vähän aikaa nähtävissä, kun vanhat nettisivut sulkeutuivat, mutta asia korjautuu uusien sivujen myötä. Muistutamme vielä, että jos et ole internetin käyttäjä, saat perinteisen paperitiedotteen, kun ilmoittaudut tiedotustoimikunnalle.

Lehti tulee säilymään perinteisenä lehtenä, jota jaetaan talkootyönä niin kauan kuin mahdollista. Noin kolmasosa lehdistä postitetaan ympäri Suomea ja joskus ulkomaillekin.

Lehden kustannukset ovat korkeat, ja myös postitushinnat nousevat joka vuosi. Jokainen Lapinkävijä voi osallistua lehden tekoon niin kirjoittamalla juttuja ja lähettämällä kuvia kuin myös hankkimalla mainoksia, joilla voi pienentää lehden kustannuksia.

Nykyinen toimitustiimi on toimittanut lehteä jo seitsemäntoista vuotta, joten tuuletusta joukossamme tarvitaan. Vieläkään ei ole löytynyt taitajaa, joka kehittäisi tiedotetta, vaan vanhan mallinen tiedote ilmestyy nykyisin sähköisenä.

Kiitokset kaikille lehtimateriaalia toimittaneille, pidetään jatkossakin lehden taso hyvänä!

Tiedotustoimikunta

65 V. JUHLAHUMUA

Kutsu kävi juhlimaan kansaneläkeikään ehtinyttä yhdistystä. Mielikuva saattaa tuoda mieleen jotain muuta, kuin mitä yhdistyksemme tällä hetkellä on. Jokainen toimikunta toimii aktiivisesti ja liikuttaa ihmisiä niin maalla kuin järvellä, pyörällä ja jalkaisin. Myös lapsia ja lapsiperheitä on mukana todella paljon. Ei Imatran Lapinkävijät rupea eläkepäiviä viettämään, ei todellakaan.

Suunnittelimme juhlapäivää johtokunnassa huolella, mutta kuinkas kävikään. Kutsuimme juhlaan Ollinmajalle, vaikka itse tiesimme, että juhla on Ollinmajan pihassa. Monelle juhlijalle tuli vilu. Siitä olemme todella pahoillamme.

Juhlassa puheenjohtaja Nanna toivotteli kaikki tervetulleiksi, Siitosen Reijo lauloi ja laulatti, Mellon Eero muisteli vanhempia juttuja ja Pakarisen Maija kertoi uudempia. Yhdistyksen hyväksi tehdystä työstä jaettiin Suomen Ladun myöntämiä ansiomerkkejä sekä omia huomionosoituksia. Sivulla 29 on lista palkituista.

Viimein pakollisen ohjelman jälkeen pääsi lohisopalle, joka lämmitti mukavasti ja myös maistui hyvälle. Osa juhlavieraista söi vielä ulkona, mutta täytekkukahville lähes kaikki menivät majan lämpöön.

Sää oli ihan kaunis, mutta harvoinhan sitä lokakuun puolivälissä kovin lämpimiä kelejä on. Toivottavasti kukaan ei sairastunut.

Kiitos kaikille juhlijaille!

Teksti: Tuula Rahkonen

Nanna ja Tuula luovuttivat Hannu Siiralle pitkäaikaisesta Lapinkävijä-työstä grafiikkataulun. Veikko Piironen ei päässyt vastaanottamaan standaariaan.

Kuva: Reino Pelkonen

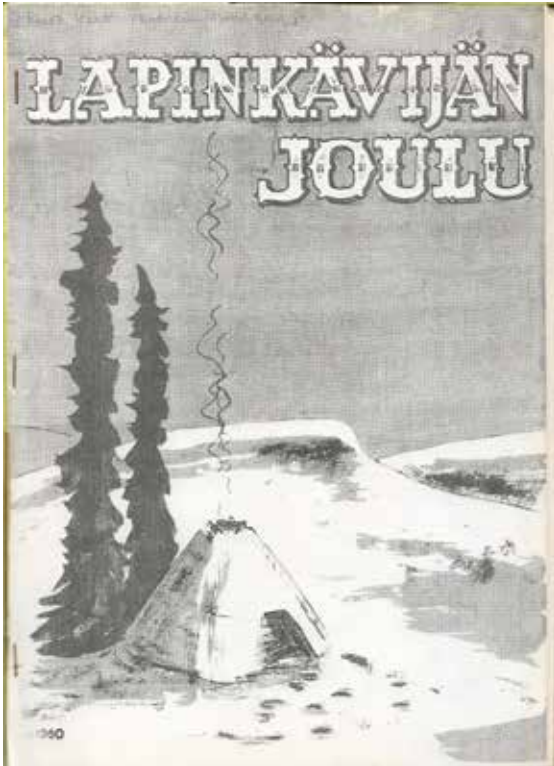

*Kultaisella mitalilla palkitut Arja, Sirkka ja Veijo.
Kuva: Ritva Pesonen*

Hopeisen ja pronssisen mitalin saaneita vas. Hannu, Arto, Timo, Osmo, Heikki, Jouko, Maija, Marja-Leena, Ritva, Ritva, Reijo ja Olavi. Kuva: Arja Lifländer

KUUSIKYMMENTÄ VUOTTA LAPINKÄVIJÄ -LEHTEÄ

Lyhyt historian kertauskurssi

Yhdistyksen jäsenlehti 60 vuotta! Se on iso pino lehtiä ja paljon kiinnostavia tarinoita lukijoiden iloksi. Perinteinen lehti voi edelleen hyvin kaiken sähköisen viestinnän ohessa. Aarno Suni kirjoitti yhdistyksen 50-vuotishistoriikissa seuraavasti: "Lapinkävijä – lehdestä on luettavissa tunteella kaikki se, minkä toimintakertomukset ilmaisevat lukuina ja päivämäärinä. Lehden lukija voi jakaa kirjoittajan kanssa kauniit maisemat, vaihtelevat säät ja sääskiparvet".

Ensimmäiset Lapinkävijä - lehdet

Lapinkävijä – lehden historia alkoi, kun Elli Mäkyinen rupesi Muorravaarakan ruoktun rakentamisen jälkeen kirjoittamaan retkikertomuksia. Niitä jaettiin useita kertoja vuodessa Lapinkävijöiden jäsenille, joita siihen aikaan oli noin 50 – 60 henkeä.

Vuonna 1957 Elli alkoi toimittaa kerran vuodessa ilmestyvää Lapinkävijä – lehteä, jota hän teki vuoteen 1960 asti. Kirjoituskoneella kirjoitettu ja kopiokoneella monistettu lehti oli aluksi nimeltään Lapinkävijän joulu. Vuonna 1962 tuli mukaan Raija Melto ja sittemmin Eero Melto ja vuonna 1989 Aarno Suni.

Tiedotustoimikunta

Vuonna 1991 nimettiin Tiedotustoimikunta, joka lehden teon lisäksi rupesi tekemään Lapinkävijöiden tiedot-

teen. Tiedote ilmestyy edelleenkin kaksi kertaa vuodessa.

Tiedotustoimikunnassa vaikuttivat Aarno Sunin lisäksi Leo Tolvanen, Juhani Suvanto ja Sirkka Nurminen

Lehden ilme muuttui, kun kirjapainoalan ammattilainen Ilmari Pulli ryhtyi vuonna 1994 tekemään lehden taiton talkootyönä. Kirjoitus - ja monistuskone vaihtuivat tietokoneeksi. Kun lehtipaperi tuli lahjoituksena Stora Ensoilta, kannatti painotyö teettää suuressa kirjapainossa. Tiedotustoimikunnassa toimivat tuohon aikaan myös Leena Heinonen, Riitta Salin ja Marja – Liisa Pöppönen.

2000 - luvulle

Uuden vuosituhatosen alkupuolella, kun lehden taitto sekä lehtipaperi muuttuivat ostettaviksi, oli siirryttävä pienempien ja edullisempien kirjapainojen asiakkaaksi. Kun yksi paino lopetti toimintansa, oli etsittävä toinen. Näin mentiin useita vuosia.

Ensimmäinen nelivärinen kansi nähtiin Lapinkävijä – lehdessä yhdistyksen 50-vuotisjuhlavuonna 2001. Se oli Eino Luhaksen kuvaama Kairan kevät.

Tiedotustoimikunnassa, jossa olivat mukana Heli Karmaala, Arja Lifländer, Heli Liikkanen, Tuula Rahkonen ja Juha Vainikka, alettiin jo haaveilla kokonaan neliväris-

tä lehdestä. Se olisi vielä silloin ollut yhdistykselle lähes tähtitieteellisen kallis.

Seuraavina juhluvuosina oli jälleen lehden ilmettä piristämässä värillisiä kansia ja sittemmin myös keskiaukeamia.

Vuodesta 2002 tähän päivään asti ovat tiedotustoitomikunnassa olleet mukana vaihtelevan pituisia aikoja Markku Rätty, Tuija Hallahuhta, Ann – Mari Lainesalo, Jukka Kirjonen, Matti Kohonen, Annikka Taitto, Olavi Pääkkönen, Jouko Kosonen ja Ritva Pesonen.

Nelivärisen lehden hinta on viime vuosina tullut niin paljon alaspäin, että siirryimme värilliseen lehteen vuonna 2014

Joka vuosi uuden painopaikan kanssa yhteistyön opetelu loppui, kun löysimme nykyisen kirjapainon Nyt on

toteutunut tämän jutun kirjoittajan toive, eli voi vain marssia aineiston kanssa kirjapainon Imatran toimipisteeseen Kirsi Hongiston puheille ja sanoa, että tekkää meille yhtä hyvä lehti kuin viime vuonnakin.

Lapinkävijä – lehti on ollut jäsenistölle vuoden tärkein tietopankki kaikesta yhdistyksen toiminnasta, mutta nyt sähköinen viestintä on tullut rinnalle, ja molempia nykyaikana tarvitaan.

Tämän lehden ovat toimittaneet Arja Lifländer, Tuula Rahkonen ja Ritva Pesonen.

Tähän juttuun on asiatiedot koottu yhdistyksen 50-vuotishistoriikista ja – vanhoista Lapinkävijä – lehdistä.

Arja Lifländer

JÄÄVEISTOKSET VETIVÄT VÄKEÄ HELMIKUUSSA

Suomen Ladun jäsenyhdistys Jäälina ry toteutti helmikuussa 2016 yhteistyössä Imatran Lapinkävijöiden ja Imtsi ry:n kanssa jäänveistonäytöksen Imatran kävelykeskustassa. Lapinkävijät nostivat kirkasta Saimaan jäätä ja kuljettivat painavat jääpalat esiintymislavan tuntumaan. Kaupunki aurasi alueen kaikki lumet isoihin kasoihin eikä kuljettanut lumia kaatopaikalle.

Paikalle saapuivat maailmankuulut jäätäiteilijät Jakutiasta eli kaukaa Siperiasta; **Fedor Markov ja Egor Slep-tcov** työskentelivät paikalla vajaan kolme vuorokautta tehden mm. jäisen Imatran ajot - veistoksen ja kaksi puolimetrisen Hiisi – teoksen sekä neljä muuta veistos-

ta. Samanaikaisesti Jäälinnan porukka avusti jääliikumäen teossa. Kaikki veistokset valaistiin ja luovutettiin imatralaisten ja matkailijoiden ihailtavaksi. Liukumäki oli lasten leikkipaikkana yli kolme viikkoa ja koko ajan kovassa käytössä.

Imatran kaupunkiyhdistys Imtsi innostui asiasta siinä määrin, että se toivoo jääfestareille jatkoa ensi helmikuussa.

Tuomo Jantunen

Veistoksia ja jääliukumäkeä varten tarvittiin paljon jäätä, jota sahattiin talkoovoimin kanoottivajan edustalta.
Kuvat: Hannu Siira

Kuva: Hannu Siira

Kuva: Arja Lifländer

Jäätaidetta ihailtavana
Koskenpartaalla

Jääliukumäelle oli käyttöä.
Kuva: Arja Lifländer

Kuva: Hannu Siira

ÄLKÄÄ TEHKÖ NIINKUIN MINÄ TEEN

Tapahtui tammikuussa 2000 noin viikolla yksi Kiilosopessa. Naiset menivät saunaan, ja minä päätin sillä aikaa tehdä pienen hikilenkin. Suunnittelin hiihtäväni Kaksilauttasen latua Saariselälle menevälle ladulle, siitä sitten Kiilopäälle menevän ladun haaraan ja siitä Ahopään yli kämpille. Mukava kolmio, 12 – 13 kilometriä. Oli valaistua konelataa, kaikki hyvin.

Tultuani Hangasojan ylitettyäni Kiilopään ladun risteykseen minua odotti kuitenkin yllätys: kiilopäälle menevä oikolatu ei (tietenkään) ollut valaistu. Talvipäivähän ei siinä kello 15 jälkeen tammikuussa ole oikeastaan päivä lainkaan. Latu – ura erottui kuitenkin hyvin, oltiinhan vielä puurajan alapuolella mäntymetsässä. Kun vaihtoehdot olivat mennä takaisin kahdeksan kilometriä ja oikolatu oli noin neljä kilometriä, jatkoin oikolatua Ahopäätä kohti. Suksi kulki mukavasti koneladun ohjaamana, vaikka näkyvyys oli jo aika huono. Tultuani Ahopään alle, missä mäntymetsäkin oli loppunut, alkoi ladun seuraaminen olla vaikeaa. koneladullahan on aika syvä ”kaukalo”, missä pitäisi olla helppo pysyä, mutta tunturin alla, avoimessa maastossa, juoksulumi täyttää helposti latu – uran. Kinokset saattavat muistuttaa latu – uran reunavallia ja johtaa hiihtävän harhaan, jos näkyvyyttä ei ole. Lisäksi, tultuani avomaastoon, äsken alkanut lumipyry ei parantanut asiaa millään tavalla. Niinpä tuli mieleen, että nyt olisi parasta kääntyä takaisin. Kuitenkin, katsoessani tulosuuntaani siellä oli vastassa pimeys, eikä minulla ollut oikein tarkkaa käsitystä latu – uran tulosuunnastakaan. Sielläpäin ei mitään valopisteitä ollut tietämäni mukaan ennen ”Wiskilompolon” hotellia ja mökkejä. Ahopään selkä erottui sentään jotenkin etelän taivasta vasten. Kompassi oli mukana, mutta ei mitään valaisinta, joten ylimalkaisen latukartan luku oli mahdotonta.

No, olinhan minä siitä ennenkin hiihtänyt, mutta nyt muistellessani ladun kulkua tuli mieleeni, että siitähän saattoi olla jo 20 vuotta...

Muistin, että latu tuli silloin aika suoraan puhelinlinjaa pitkin ja matalimmassa kohdassa se laskeutui aika ilkeän jyrkästi jonkinlaiselle lammelle. Minkäänlaisen lammen yli en ollut nyt hiihtänyt, joten ladun täytyi sijaita jotenkin uudessa paikassa, pohdiskelin. Tein suunnitelman; hiihdän jonkinlaista S – kuviota Ahopään rinnettä ylös koettaen löytää ladun vähän ylempää. Selän päältä pitäisi Kiilopään Tunturikeskuksen valojenkin näkyä. kaikki meni sitten jокseenkin suunnitelmani mukaisesti, tunturirinteellä kanto lumi myös kapeita leikkisuksiakin ihan hyvin. Toista olisi ollut alhaalla metsässä. Aika ylhäällä, lähellä tunturiselkää katosi suksien pito yhtäkkiä, ja luisuin metrin verran kenties jonkinlaiseen kuruun, josta oli jopa vaikeaa päästä ylös. Täytyi jopa palata vähän matkaa takaisin. Nyt olisi hyvästä kartasta varmaan ollut apua, mutta kun...

Pohdittuani jonkin aikaa sijaintiani tulini siihen tulokseen, että ladun täytyi olla vasemmalla puolellani, siis itäpuolella. Tätä ohjenuoraa seuraten tulini sitten viimein tunturin selälle, missä ei ollut oikeastaan irtolunta. Tunsin hiihtäväni jonkinlaisen harjanteen yli, mikä ei ollut tavallinen kinos. Ja latu – ura oli löytynyt!

Sitä en sitten kadottanut, kiirettä ei ollut. Kadottami-

seen ei olisi ollutkaan varaa; tiesin nimittäin, että Ahopään ja Tunturikeskuksen välissä oli poroaita, jonka ylittäminen on hyvin vaikeata, ellei satu aitaportin kohdalle. Lisäksi aita on jo metsäalueella, missä liikkuminen tavallisilla hiihtosuksilla on keskitalvella äärimmäisen vaikeaa ja voimia kysyvää pohjaan upottavan lumen takia.

Niinpä pidin löytämästäni konelatu – urasta kiinni ja tulini aitaportille. Siitähän ei ole Kiilopään pihalle kuin pikkuhuikonen.

Vähän kyllä ihmettelin Kiilopään heikkoja valoja. Myöhemmin selvisi, että koko Tunturikeskus oli suljettu tammikuun alussa talviloman ajaksi.

Arvatkaa, mitä ne naiset sanoivat, kun höyrysin huurteisena Kiilosoppeen! Itse asiassa en kovin kuunnellutkaan, vaan menin sinne saunaan.

Tunturisuusien ohjeissa, mitkä minun olisi kyllä pitänyt muistaa, sanotaan kyllä selvästi, että:

Älkää koskaan menkö yksin tunturiin.

Varustautukaa aina kaikkein pahimman varalle.

Kunnioittakaa tunturia.

Saattaisi käydä kalliiksi unohtaa nämä kultaiset ohjeet.

Eero Melto

P.s. Hiihdimme seuraavana päivänä latua Ahopään yli ja totesimme sen tekevän reilun mutkan itään. Siellä oli PePan näköisiä kelkkamiehiä, jotka ajelivat Ahopään rinnteellä väliillä pysähtyen tähystelemään.

- No, porojako ne pojat hakee?

- Ei, kattellaan nyt tässä vain.

Tuli mieleeni, että olisiko latukoneen käyttäjä aamulla nähnyt S – hakujälkeni, mutta kun eivät mitään puhuheet, en minäkään sitten sen enempää.

PYÖRÄILIJÄ AUTOJEN SEASSA

Liikennekäyttäytyminen nousee aika ajoin puheiden aiheeksi ja tiedotusvälineiden otsikoihin. Onpa kysymyksessä autoilijoiden suhtautuminen toisiin autoilijoihin, perässä roikkujiin, suuntamerkin antamatta jättäneisiin, tai muihin vastaaviin ajotyyleihin, arvostelijoita ja "neuvoja" riittää. Lempeästä autoilijasta saattaa hetkessä tulla kiilaaja, valojen vilkuttaja tai jopa keskisormen näyttäjä. Näin siis autoilijoiden kesken. Kun tähän joukkoon lisätään mukaan pyöräilijät, ollaankin jo jonkinlaisen ongelman keskellä.

Jokainen ikävä uutinen, jossa pyöräilijä on jäänyt auton kolhaisemaksi tai jopa yliajamaksi, olisi useimmassa tapauksessa voitu välttää, jos omista oikeuksista ei pidettäisi niin tiukasti kiinni. Tämä koskee yhtä lailla niin autoilijoita kuin pyöräilijöitäkin.

Liikenteessä pyöräilijä on autoon verrattuna aina heikommassa asemassa. Tämä on syytä muistaa silloinkin, kun pyöräilijä tietää olevansa oikeassa ja autoilija väärässä.

Olisiko mahdollista kehittää liikennekäyttäytymistä autoilijoiden ja pyöräilijöiden kesken? Olen parina viime vuonna saanut tehdä pyöräretket Viroom. Toinen retki suuntautui Tallinasta Haapsalun kautta Viimsin saarelle ja toinen kuluneena kesänä Tallinnan ympäristöön.

Virossa pyöräilyn sujuvuuteren on tehty isoja asioita. Viron pyöräilykarttaan on laadittu useita erimittaisia, merkittyjä pyöräilyreittejä. Reitit on numeroitu, opastettu eri värein ja varustettu mobiiliohjelmalla, jonka avulla voi kuunnella tarkempia opastuksia reitin varrella olevista kiinnostavista kohteista. Tämä kaikki on tarjolla kaikille pyöräilijöille, mutta tässä ei olekaan se varsinainen ero Suomen ja Viron pyöräilyssä. Suurin ero on liikennekäyttäytymisessä!

Siinä, missä Suomessa pyöräilijä koetaan joskus jopa häiritsevänä liikkujana liikenteessä, Virossa tilanne on aivan päinvastainen. Kun Suomessa pyöräilijä aikoo esimerkiksi ylittää ajotien suojatietä pitkin ja jopa pyörää taluttaen, ei hän suinkaan voi sitä useinkaan tehdä turvallisesti. Sen sijaan lähes poikkeuksetta Virossa autoilija hiljentää jo hyvissä ajoin nähdessään kyseisen tilanteen ja päästää pyöräilijän suojatielle. Näin toki näkee Suomessa myös useimpien venäläisten toimivan!

Olen miettinyt syitä virolaisten ja suomalaisten autoilijoiden käyttäytymiseen. Johtuisiko virolaisten käytös siitä, että heitä on erityisesti kehotettu ottamaan pyöräilijät huomioon niin, että he ovat tasavertaisessa asemassa autoilijoiden kanssa. Itse asiassa tuntui siltä, että pyöräilijöille annettiin jopa enemmän oikeuksia, mitä heille sääntöjen mukaan olisi kuulunut.

Liikenne on aina yhteispeliä. Omista oikeuksista tiukasti kiinni pitäminen ei johda parhaaseen lopputulokseen. Yhteispeliin kuuluu myös pyöräilijöiden hyvä liikennekäyttäytyminen. Suuntamerkin näyttäminen risteyksissä, ajovalojen, takavalonkin käyttö hämärän ja pimeän aikana unohtamatta huomioliiviäkään ovat asioita, jotka varmasti parantavat autoilijoiden suhtautumista pyöräilijöihin.

Oikeanlaiseen liikennekäyttäytymiseen voidaan kasvaa. Se edellyttää joskus omien oikeuksien unohtamista, toisen huomioon ottamista ja ennen kaikkea keskinäistä kohteliaisuutta. Tämä on mahdollista ottaa tavaksi istuipa sitten ratin takana, tai satulassa.

Repa Siitonen

PYÖRÄILIJÖILLÄ KETJUT KIREINÄ

Kulunut kesä oli nykymuotoisista pyöräilykausista ylivoimaisesti vilkkain. Vuonna 1994 uudelleen viritetyt maanantaipyöräilyt ovat koonneet harrastuksen pariin kesä kesän jälkeen innostuneita jo kokeneita kuin myös aivan uusiakin pyöräilijöitä. Kesän pyöräilykalenteri tarjosi yli 30 eri pyöräilytapahtumaa, joita Lapinkävijöiden pyöräilytoimikunta tavalla tai toisella oli hoitamassa.

Valtakunnallisella pyöräilyviikolla toukokuussa osallistuttiin Suomen Ladun markkinoimaan Yhdessä pyöräillen -tempaukseen toteuttamalla perhepyöräilyajelu perinteisellä Vuoksen lenkillä.

Pyöräilijät antoivat ison panoksen Kymi-Vuoksi Latu-alueen kesäpäivillä elokuun alussa noutamalla pyöräilyviestin Lappeenrannasta ja opastamalla samalla kesäpäiville tulleet pyöräilijät perille Hakalaan. Tämän lisäksi ajettiin imatralaisten pyöräilijöiden opastamana rajavyöhykkeen reunoja hipoen tutustumaan Pelkolan raja-alueeseen ja kookattiin vielä Imatrankosken historiallisia maisemia ihailen takaisin Hakalaan.

Ukonniemessä Imatran Urheilijoiden järjestämän MTB-maastopyöräkilpailun oheen oli otettu mukaan myös perhepyöräily, jossa ajettiin kilpailun lähtöpaikalta Rauhaan ja takaisin. Retken aikana saatiin seurata kilpailijoi-

den huimaa ajoa Rauhan alueen maastossa.

Sokerina pohjalla taisi olla osallistuminen Imatra-päivän ohjelmaan rakentamalla lapsipyöräilijöille tarkoitettu taitoajorata Matinkadun päähän.

Pyöräilykalenterin retkiin osallistui viikko viikon jälkeen keskimäärin 15 - 20 pyöräilijää. Edellä mainittujen erityistapahtumien lisäksi koeajettiin ihan uusiakin reittejä. Mielenkiintoisimpina saaristopyöräily Salosaari - Äitosaari ja Äitisaaripäivänä ajettu Salosaari - Härskiänsaari - Laamala - Syyspohja, joihin molempiin retkiin sisältyi myös venekuljetusosuus.

Ketjut saivat todella olla kireinä kuluneen, vilkkaan pyöräilykesän aikana!

Repa

Kuva: Jaana Terävä

Vaellukset" 2017

ITÄVALTA
Kitzbühel
7.-13.5.2017

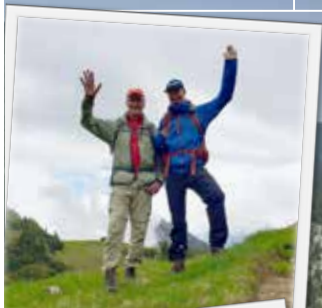
ETELÄ-TIROLI
Bruneck
23.-29.5.2017

ITÄVALTA
Pertisau
7.-13.6.2017

SVEITSI
Samnaun
9.-15.9.2017

*Lähde mukaan
iloiseen porukkaan!*

Katso lisää matkoista:
www.liikuntamatkat.fi

Vastuullinen matkanjärjestäjä
Primera Holidays Oy / Matkavekka, Mari Airaksinen
Puh. 020 120 4253
mari.airaksinen@matkavekka.fi

Ohjelmasisältö ja vaellukset
Liikuntamatkat, Jouni Parkkali
Puh. 0400 409 837
jouni.parkkali@liikuntamatkat.fi

NUKU YÖ ULKONA

Imatran Lapinkävijät osallistui 17.9.2016 Suomen Ladun valtakunnalliseen Nuku yö ulkona - tapahtumaan Ollinmajalla.

Janne Lankinen, Jaakko Lankinen ja Riku Kietäväinen osallistuivat tempaukseen ja kommentoivat tapahtumaa.

Oli mukava nukkua ulkona teltassa yhdessä frendien kanssa. Illalla istuttiin nuotion äärellä, juteltiin, paistettiin makkaraa ja tikkupullaa, syötiin iltapalaa ja ihan muuten vaan oltiin. Sen jälkeen suurin osa meni nukkumaan ja muutama iltaa yhdessä viettänyt lähti kotiin. Osa porukasta jäi vielä nuotion ääreen juttelemaan. Lainateltassa oli erittäin hyvä nukkua.

Iltaapala oli tosi hyvää ja maukasta. Iltaapalaa jäi yli myös aamupalaksi. Tapahtumaan osallistui 3,5-vuotiaasta vaariin. Ollinmajalla yövyttiin nyt ensimmäistä kertaa. Tultaisiin uudelleenkin. :-)

Janne13v, Jaakko 10v ja Riku 10v

Ollinmajan maastossa oli telttoja ja laavuja pystyssä jo kymmenkunta, kun saavuimme lauantai-iltana paikalle. Lapset lähtivät jo edeltä kaverinsa kanssa polkupyörillä ja me vanhemmat toimme autolastillisen makuupusseja, -alustoja ym yöretkelle tarvittavaa tavaraa mukamme. Mukaan lähti myös tikkupullataikina. Päivällä olimme jo tikkupullien paistamista lasten kanssa harjoitelleet synttäriluhlilla samaisella nuotiopaikalla ja ympäröivässä metsässä.

Omista nurkista ei tällä erää löytynyt kahta telttaa, joissa

olisimme yöpyneet. Ei hätää, Lapinkävijöiltä voi kysellä monenlaista retkeilytarviketta lainaan. Tällä kertaa yövyimme kahdessa Hintsasen perheeltä lainatussa teltassa. Ensin pystytimme poikien teltan Ollinmajan viereen ja se onnistuikin varsin nopsaan. Innolla kolme poikaa tutki seuraavan yön majapaikkaansa ja kaivoivat auton takakontista tarvikkeensa ja otsalamppunsa sopivasti ennen illan hämärtymistä. Oman telttamme pystytimme metsikköön vähän kauemmas ja sekini osoittautui ihan toimivaksi kahden hengen yöpymiseen. Ilta kului nuotion ääressä tarinoiden ja retkeilykokemuksia vaihtaen. Ilta- ja aamupalaakin oli yöpyjillä ollut mahdollisuus tilata valmiiksi paikan päälle. Pienempien yöpyjien jo mentyä nukkumaan loputkin tikkupullataikinat ja useampi makkara tuli nuotion äärellä istuessa paistettua. Todettiin, että aina ei tarvitse lähteä retkelle ja elämyksiä kovinkaan kaukaa hakemaan.

Keli suosi meitä ja tapahtumaa. Kylmä ei tainnut olla kenelläkään. Aamulla kerättiin tavarat kasaan ja nautittiin vielä yhdessä aamupalaa nuotion äärellä.

Kiitos järjestäjille mukavasta tapahtumasta. Toivotaan että ulkona yöpymisen ja retkeilyn kipinä jäi sykkimään useammankin pienemmän tai suuremman retkeilijän sydämeen ja mieleen.

Anneli Lankinen

Pieni vihreä teltta syksyisessä luonnossa. Kuva: Anneli Lankinen

*Yöpyjät aamupalalla
kuva: Ritva Pesonen*

*Ollinmajan maasto o
dottaa lunta.
Kuva: Anneli Lankinen*

RUSKA-AIKAAN KEVOLLA

Retki alkoi Sulaojalta 2.9. Kyllä on painava rinka ja matka vasta alussa, mitenköhän sitä jaksaa? Ei ole aikoihin näin painavaa rinkkaa tullut kannettua. Ääneen tuli tämä ajatus sanottua. Vastaus tuli kaverilta topakasti. Jalka toisen eteen ja eteenpäin, se on siinä. Onko se noin yksinkertaista? No, on.

Kävellessä pohdittiin, mitenköhän nukuttaa illalla, kun on eka pitkä päivä valettu ja ulkoiltu? Polun varrelta kuului vastaus. Pää tyynyyn ja silmät kiinni. Ai silleen vaan, niin niin. Mutta ei onnistunut aivan. Kodalle saapui pari vierasta retkeilijää, jotka kuorsasivat koko yön äänekkäästi vuoronperään. Eipä siinä paljoa nukuttu!

Lauantai 3.9. Aurinko paistoi. Nähtiin yksi keltainen koivu, kannatti lähteä ruskaretkelle!

Ilta Kuivin kämpällä. Majoittauduimme kämppään ja porukkaa tuli koko ajan lisää, kello oli jo 20.30 ja joku tokaisi, ei tänne enää ketään tule. Samassa ovi rävähti auki ja sisään tuli kaksi tamperelaista kaveria. Pojat purkivat reppujaan ruokailua varten, kun toinen läväytti jotakin pöydälle ja sanoi ylpeästi: "Tätä ilman ei lähdetä tälle vuosittaiselle rankaisureissulle. Jos onsateista, niin puiden pitää syttyä, oli ne sitten märkiä tai kuivia". Ja samalla hän suhautti keskelle kämppää kunnan tulenlieskan kaasupistoolisyyttimestä. Se ei ollut ihan pieni, eikä kevyimmästä päästä! Porukka vähän säpsähti ja joku tokaisi: "Kyllä tuolla sytyttimellä syttyy puut kelillä kuin kelillä!"

Fjellun kammilla vietimme letunpaistoiltaa. Siihen saapui savolais-pohjoiskarjalainen nuoripari vaatteita kuivattelemaan. Juteltiin, että Fjellu on Suomen korkein vesiputous. Mies sanoi naiselle, että pitäisköhän sitä suihkulähdettä käydä vielä ennen pimeätä katsomassa? Nainen kuiskaa miehelle. Ei noin saa sanoa, se on hieno vesiputous. Mies tokaisee, se on savolaisittain suihkulähde. Juttelu jatkuu ja nurkasta kuuluu. Sovitaan, ettei enää sada? Vastaus: Ei, ei sovita, siun kanssa ei pääse sopimukseen!

Viimeisellä taukopaikalla nautimme hartaina välipalakeksejä. Artolla oli mukana monta eri makua, myös uutuusmakuja - suklaa, karpalokinuski jne. Keksejä oli iso pussillinen jäljellä. Nanna totesi omaa välipalakeksin paperia lukien: "Miulla on eri maku kuin siulla, eipäs siulla ollut tällaista. Tässä lukee "uusi hedelmäisempi maku". Arto kysäisee, mistäs tollaista uutuusmakua olet löytänyt? Siellä se seilasi retkimuona laatikossa ja nappasin sen mukaan. Katsotaas kuin uusi maku tää on, onhan tässä vuosiluku? Arton kekseissä oli "bäst före 2017", mutta Nannan keksipaperissa olikin "bäst före 2011". Keksi oli siinä vaiheessa jo mahassa, ja naurut päälle!

Hauskalla omatoimi - ruskareissulla 2 -10.9.16 olivat
Kyösti Kultanen, Arto Vilkkio ja Peni, Tuija Malinen ja Nanna Hintsanen

Huilipaussi

Fjelluputus

Tuija ja Nanna Kevolla. Kaikki kuvat: Arto Vilkkö

LATUALUEET

Suomen Ladun jäsenyhdistykset jakautuvat kahdeksaan epäviralliseen latualueeseen, jotka ovat: Lappi, Oulu, Keski-Suomi, Savo-Karjala, Häme, Kymi-Vuoksi, Uusimaa ja Lounais-Suomi.

Latualueet toimivat yhdistyksiä tukevana ja aktiivisena verkostona. Alueiden toiminta vaihtelee, ja se on osalla hyvinkin monipuolista ja säännönmukaista. Alueet kokoontuvat vuosittain syyskokouksiin, joissa suunnitellaan kunkin alueen seuraavan vuoden toimintaa. Halutessaan yhdistykset voivat kokoontua myös kevätkokouksiin, joiden yhteydessä pidetään erilaisia ajankohtaisia koulutuksia.

Syys- ja kevätkokousten lisäksi alueet kokoontuivat yhteisiin palavereihin liittokokousten yhteydessä. Kullakin latualueella toimii vapaaehtoinen alueyhdyshenkilö, jonka tärkein tehtävä on viestintä. Alueyhdyshenkilö valmistelee myös aluekokouksia sekä tukee ja neuvoo alueen yhdistyksiä.

Suomen Ladun verkkosivut

Intiaanipäällikkö tiipiinsä edustalla retkeilijöitä odottamassa. Kuva: Harri Forsgren

Hakalaan päästiin ja pyöräviestikapula perille toimitettiin 400 kilometrin mutkan jälkeen. Kuva: Jaana Terävä

*Karhulan Latu kiittää Imatran Lapinkävijöitä. Nähdään ensi vuonna uudestaan litissä!
Vas. Pirjo, Helena, Tuula, Jaana ja Outi. Kuva: Harri Forsgren*

Kymi-Vuoksi retkeilee viikon Utsjoen Akumajalla

9.-16.9.2017

Ilmoittaudu 31.12. mennessä Harri Forsgrenille
harrif.iitinlatu@gmail.com / 040 534 4342
tai ota yhteyttä oman yhdistyksesi yhteyshenkilön kautta.

Omat eväät ja säänmukainen varustus mukaan
Yhteiskuljetus Ivalosta
Majoitus mökeissä (n. 18 paikkaa) tai omissa teltoissa
Majoitushinta riippuu osallistujamäärästä (n. 70...150€)

suomenlatu.fi/jasenpalvelut/jasenedut/akumaja.html
facebook.com/kymivuoksenlatualue

Haluatko liittyä Imatran Lapinkävijöiden jäseneksi?

Suomen Latu ry:n jäsenenä saat monia etuja:

* Monipuolista toimintaa, samanhenkisiä ystäviä * Kuntoliikunnan ja retkeilyn erikoisjulkaisun Latu & Polku – lehden kotiisi 8 kertaa vuodessa * Oman yhdistyksesi tiedotteet ja palvelut * Alennuksia Suomen Ladun koulutustilaisuuksiin, lomakeskuksiin ja vaelluksille * Jäsen tuotteita ja kirjallisuutta jäsenhintaan * Suomen Retkeilymajajärjestön jäsenedut: Alennuksia kotimaan retkeilymajoissa sekä kansainvälisen retkeilymajakortin ja leirintäkortin jäsenhintaan.

Lähetä henkilötietosi (nimi, osoite, puhelinnumero, syntymäaika, sähköpostiosoite) jäsenihteerille:
jukka.kirjonen@pp.inet.fi

Jäsenmaksut 2017

1. jäsen	22€	Opiskelijajäsen 29 v.	9 €
Perhemaksu	37€	Rinnakkaisjäsen	15€
Nuorisojäsen 19 v.	9 €	Yhteisöhenkilöjäsen	27€

BUSSILLA LAPPIIN 2017

Melojat, pyöräilijät, retkeilijät, lapset ja nuoriso!

Nyt mukaan Lappiin, uusiin maisemiin ja kokemuksiin.

Suunnitellaan yhdessä tämä seikkailu.

Suunnitelma on seuraava:

- lähtö perjantaina 21.7.2017 tai lauantaina 22.7.2017

- paluu sunnuntaina 30.7.2017

- bussin reitti on Imatra – Kiilopää - Saariselkä – Inari – Lemmenjoki

- paluu samaa reittiä

- matkan varrella voi jäädä pois ja tulla mukaan

- matkan perushinta määräytyy matkustajamäärän mukaan
ollen suunnitelmissa 200 €, jos matkustajia on 23, ja 100 €, jos
matkustajia on 46.

Lopullinen hinta saadaan selville keväällä.

Seuraa kotisivuja.

Tiedustelut: Turo Mustakallio p. 040 16 888 19 tai
nuoret.imatranlapinkavijat@gmail.com

P.S. Lapset ja nuoret!

Vaellusreitti on Lemmejoelta Joenkielisen kautta Villinijärvelle ja Morgam Viibukselle. Sieltä jatketaan Nihasanjoen ja Vaijoen niemeen (Murmelinieniemi), missä Nihasanjoki ryöpyy koskena noin 70 metriä jyrkästi alas. Tarjolla on sauna ja uima-allas sekä kalastusmahdollisuus Vaijoen järvillä (saalistakuulla). Vaijoen ja Lemmenjoen kanjonit ovat käymisen arvoisia.

Paluumatka kulkee Kultahaminaan jokien yli kahlaten. Siitä veneellä Nurgalahteen tai kävellen Lemmenjokivartta.

Alaikäraja on noin 10 v. (huoltaja mukana) ja, silloin kun jaksaa kantaa oman rinksansa.

Vanhemmat ja muut retkeilijät ovat tervetulleita tähän seikkailuun.

Keväällä pidetään yhteinen suunnittelu- ja varustautumispalaveri.

Kuvia vaelluskohteesta laitan kotisivuille.

MITÄ M PUUHAS

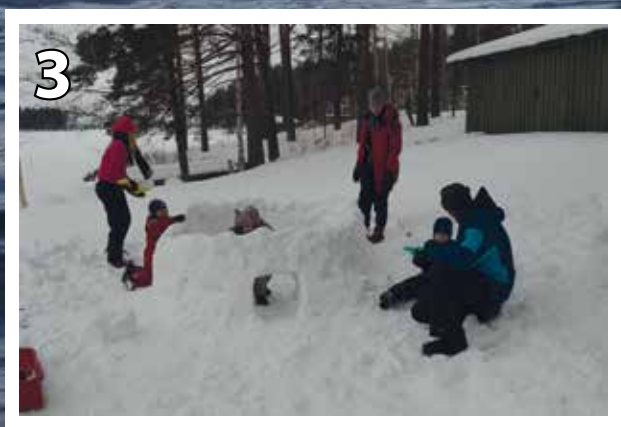
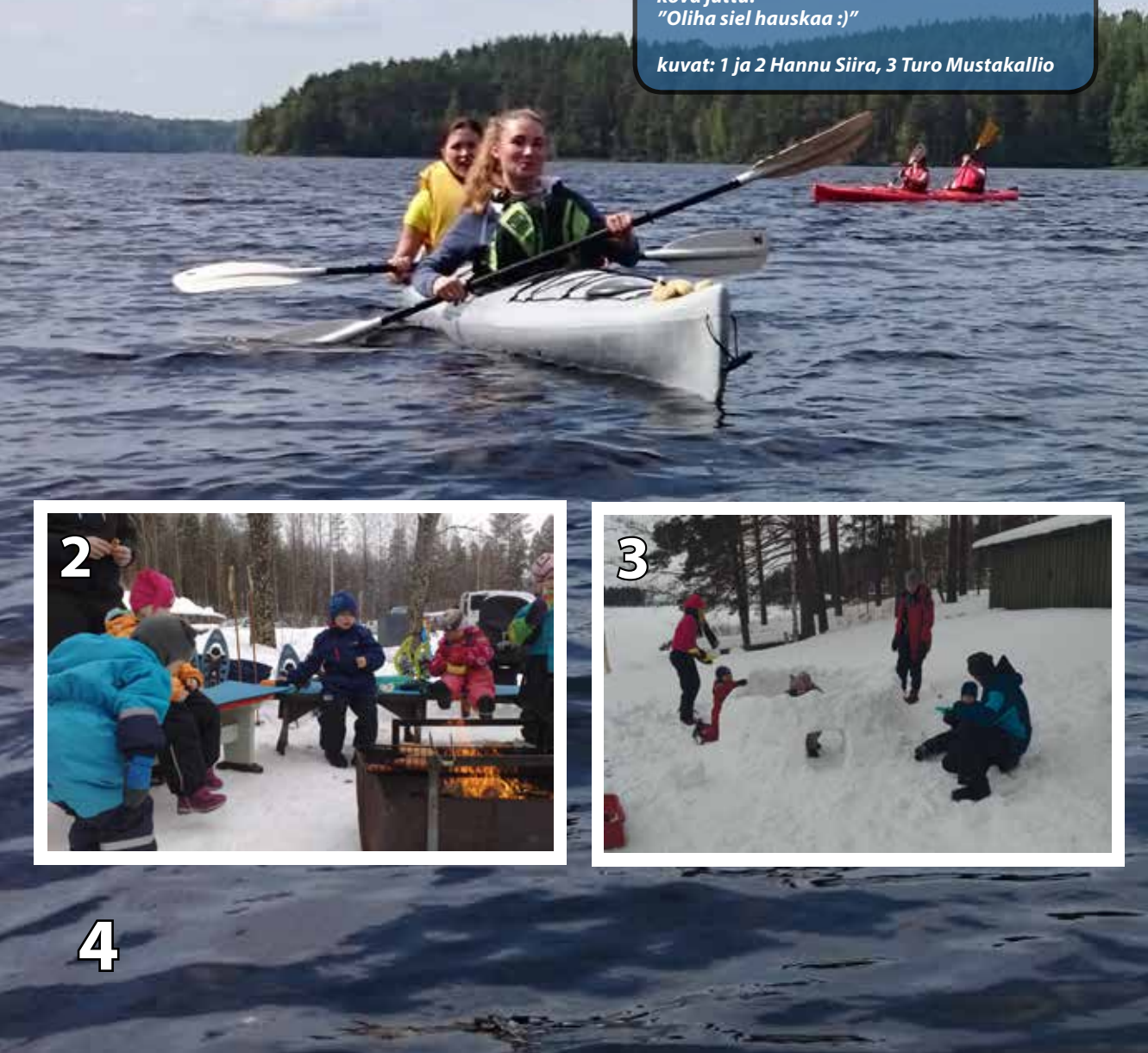
1-3: Maaliskuussa oli kanoottivajoilla mukava ulkoilutapahtuma. Paikalla oli 36 eri -ikäistä ulkoilijaa. Lumikenkiä testattiin, lumilinnaa rakennettiin ja pari hiihtäjääkin nähtiin. Tietysti paistettiin makkaraa tai muuta evästä ja emännät keittivät nokipannukahvia.

"Kivaa oli. Oli mukava kaivaa ja rakentaa pehmoleluille lumimajoja ja lumiluolia."

"Lapset tykkäs ja lumilinna ja pehmolelut oli kova juttu."

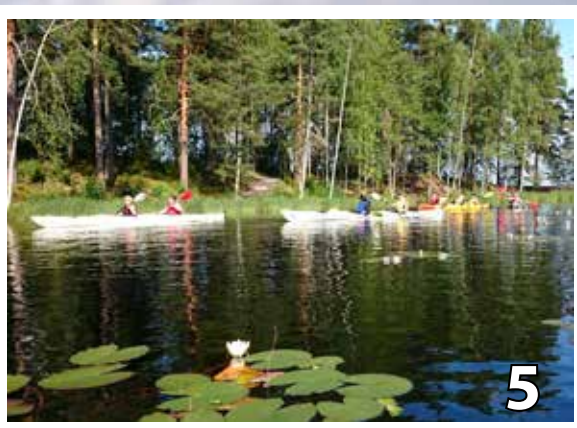
"Oliha siel hauskaa :)"

kuvat: 1 ja 2 Hannu Siira, 3 Turo Mustakallio

4

MUUTA STELTIIN

4 ja 5: Saimaan ammattiopiston melontakokeilu kanoottivajojen luona

kuvat: Sami Rasimus

6: Melontaohjaajakurssilaiset harjoittelemassa Satamosaaren edustalla

kuva: Kari Hellström

7: Iltamelontojen lähtötunnelmia

kuva: Sami Rasimus

8: Lumikenkäretki Oritlammen takamaastoon

kuva: Hannu Siira

9: Sunnuntairetki Salosaaren rantakallioille

kuva: Hannu Siira

OLLINMAJA

Siellä se maja oli tänäänkin 13.11. puhtaan hangen keskellä hiihtäjiä odottamassa. Moottorikelkan jäljet rikkoiivat muuten koskemattoman hangen. Suksen jälkiä ei sentään näkynyt, vaikka ulkovichkossa joku kertoi käyneensä hiihtolenkillä.

Nyt alkaa olla aika ilmoittautua mehun myyntiin. Tammiukuussa järjestetään yhteinen Ollinmajan talkoolaisien tapaaminen, jossa uudet ja vanhat talkoolaiset voivat kertailla majan asioita.

Viime hiihtokaudella maja avattiin 3.2. ja suljettiin 20.3. Vajaassa seitsemässä viikossa sisävihkoon kirjoitettiin 2353 nimeä ja ulkovichkoon noin 500. Vilkkain päivä oli jälleen koululaisten hiihtopäivä 27.2, jolloin majalla kävi noin 300 hiihtäjää. Voi sitä riemua ja viiskettä, mikä tuona päivänä aina vallitsee.

Kuutamohiihdon päätimme vaihtaa kuutamoiltaan, ja se keräsi majan pihapiiriin suuren joukon hiippailemaan lyhtyjen kanssa metsässä ja tanssimaan rivitanssia Virven johdolla. Makkarat maistuivat ja tunnelma oli mukava.

Myös Etelä-Karjalan Lintutieteellisen yhdistyksen pöllöretki keräsi mukavan joukon tunnelmoimaan pimeässä illassa. Kunpa se huuhkaja palaisi Kurkisuon laidalle. Vaan eipä sille taida olla enää ruokaa sillä seudulla. On siellä Ollinmajalla kyllä hiiriä, jotka ovat nakertaneet pakastekaapin tiivistettä. Huuhkajan suuhun joutaisivat sellaiset hiiret.

Lasten ja nuorten toimikunta järjesti kesäaikaan toimintaa, joka saavuttikin suuren suosion. Oli avoimia iltoja eri teemoilla ja Muumien retkeilykoulultoja ynnä muita. Nanna suunnitteli lähimetsään kaksi polkua, pupupolon, jossa on luontoaiheisia tehtäviä ja pallopolun, jossa on jumppatehtäviä. Polut on merkitty ja ovat käytettävissä vapaasti. Nyt tietenkin pitää laittaa pitkävartiset kengät, ettei mene lumi kenkään.

Jatkossa majalla pitää olla kahvinkeittäjä tapahtumailtoina.

Kaiken kaikkiaan Ollinmajalla oli ihana talvi, vaikkakin hieman lyhyt. Talkoolaisia olisi saanut olla enemmän.

Muistathan, että voit ansaita lapinmajaviikon ahkeromalla Ollinmajalla mehunmyynnissä. Kymmenellä arkipäivällä (ma-pe) tai kahdeksalla viikonlopun päivällä (la-su) ansaitset halvimman aikatariffin mukaisen viikon. Päivien kerryttämisen aikarajaa on jatkettu kolmeksi vuodeksi. Jos ei yhtenä vuonna ehti kerryttämään tarvittavia päiviä, sen voi tehdä kolmen vuoden aikana.

Tervetuloa uudet ja vanhat talkoolaiset, tervetuloa hiihtäjät, tervetuloa talvi!

Teksti: Ollinmajan hoitaja Tuula Rahkonen puh. 0400997055

HIIHTORETKI KESÄNGILLE

Retki alkaa, Fjällpulken valmiina on - nyt Kaapo sukset jalkaan!

En laita, vaan Konstan seuraksi kyytiin meen, kova tuulikin on ja poskia palelee.

Mummo pulkkaa vetää ja hikoilee, tuulen puuska pipoa heiluttelee.

Kesänkijärvi metsän takaa jo pilkottaa ja aurinko paistamaan alkaa.

Nyt Kaapo hiihtämään - joo, kuuluhan tähän retkeen tää hiihtokin

ja hiki muillekin tulla saa. Mummo haluaa vähän jo huilaamaan.

Ohikulkijat meitä jututtaa, miten pulkka luistaa ja kehutaan - hyvin, hyvin matkaa näin taitetaan.

Tosin kiire ei tässä hommassa olla saa, sillä painava pulkka matkaa hidastaa.

Kaapo matkaa taittaa, tutun pipon tunnistaa, sieltä pappi myös hiihtäen mukaan kiiiruhtaa.

Viimein Kesängin laavulle saavutaan ja tietenkin makkarat paistetaan,

jotta mökille takaisin hiihtää (pulkassa kölliä) jaksetaan!

terveisin Kaapo ja Konsta Ikonen, Nanna ja Kake Hintsanen

OVAKO

Ovako Imatra Oy Ab

MUORRAVAARAKKA - KIRJA

Kirjatyöryhmä on ahkeroinut mielenkiintoisen ja valtavan Muorravaarakka – aineiston kimpussa, pikkuhiljaa alkaa valmistakin tulla.

Kirja on näillä näkymin valmis kevättalvella 2017.

Kirjan ennakkotilausten vastaanotto alkaa tammikuun 15. päivänä, jolloin olemme toivottavasti hitusen viisaampia valmistumisajankohdan suhteen.

**Hinta on ennakkotilauksena sekä julkaisutilaisuudessa
30 € + pakkaus – ja lähetyskulut 10 €.**

Tämän jälkeen kirjan hinta on 35 € + pakkaus – ja lähetyskulut 10€.

KUN TILAAT KIRJAN:

Maksa kirja Imatran Lapinkävijät ry: n tilille FI97 3636 3010 2550 65, tilisiirtolomakkeeseen viesti: **Muorravaarakka.**

Sähköpostissa: tilaa kirja osoitteesta virve.kinni@gmail.com ja laita maksukuitti liitteeksi.

Puhelimitse: tilaa kirja soittamalla tai lähettämällä tekstiviesti numeroon **0400 675 412** (Virve Kinni). Maksusuorituksen tulee näkyä yhdistyksen tilillä ennen kirjan lähettämistä.

Tilaustavasta riippumatta: muista ilmoittaa yhteystietosi, myös puhelinnumero.

Jos asut lähellä ja haluat säästää postituskulut, voit noutaa kirjan julkaisutilaisuudesta tai muulloin erikseen sovitusta paikasta. Julkaisutilaisuudesta voit ostaa kirjan myös käteisellä ilman ennakkotilausta, mielellään tasaraha mukaan. Jatkossa myymme kirjaa Lapinkävijöiden tilaisuuksissa sekä sopimuksen mukaan.

Kirjoja alamme lähettää heti julkaisutilaisuuden jälkeen.

Terveisin

Muorravaarakka - kirjatyöryhmä

SOUTAEN SOKERITOPPA-VUORELLE

Mökillä ollaan ja mietitään, mitä kaikkea kahdessa päivässä tekemään ehtiikään.

Ikää jo paljon on, melkein vuosia viis ja meno välillä tolkuton.

Aarrekarttaa viime kesänä suunniteltiin, se illalla valmiiksi piirrettiin ja aamulla reitti tarkastettiin.

Kiireen vilkkaa matkaan vaan. Valaskalliolle merkkien mukaan kiiruhdettiin, kuusen takaa aarre löydettiin!

Mutta kiire on touhuun seuraavaan. Milloin Sokeritoppa -vuorelle soudetaan?

Nyt soutaa jo jaksetaan, koska isoja, vahvoja poikia ollaan!

Vettä sataa. Retki seuraavaan päivään siirretään. Illalla ajoissa nukkumaan, jotta seuraavana päivänä soutaa jaksetaan.

Aamulla aurinko pilven takaa pilkistää. Pojat ja eväät veneeseen, lähdetään nyt soutamaan!

Airo Vernerille, airo Kaapolle - kummallista, kun pojat veneen pohjalle meinaa kupsahtaa?

Miten se airo noin pelleilee, poikia sinne heittelee, autetaan. Pappa poikia neuvomaan, niin soutukin alkaa sujumaan.

Tosin pappa airoihin siirtyä saa ja mummo toisiin airoihin soutamaan ja pojat laittaa käsimoottorit veneen perään pärisemään.

Ollaanko jo perillä? Veneet ja kanootit mökkien rannoilta laskettu on.

Tuolla - ei vielä, tuolla se on! Mummo oli mökillä kertonut ja piirtänyt, mikä sokeritoppa on ja miksi niin kallio-kukkulasta sanotaan.

Vene rantahan karahti ja heti kiipeämään. Onpas korkea, pappa on jo huipulla. Mekin perillä ollaan. Kylläpä kauas nähdään.

Noin jyrkkä seinämä tossakin on, ei mennä voi, kiertää toiselta puolen täytyy - näin Vernerin mietiskelee, kun

huipulta alas katselee.

Hei, löysin lohkeavaa kiveä, tää kivi kalliosta irtoaa, niin Kaapo Vernerille huutelee. Kivet alas heitetään, tietenkin!

Eväät esiin, syödään, ja Kaapo tokaisee: Kyllä miulle tuli iloinen mieli, kun tänne vuorelle päästiin!

Souturetkellä Vernerin Pakarinen, Kaapo Ikonen, Nanna ja Kake Hintsanen

Mummon kanssa Sokeritoppa -vuorella
kuva: Kauko Hintsanen

Retkivarusteiden hinnat

Sukset	5 €/vko	3 €/vkonloppu
Ahkio	10 €/vko	5 €/vkonloppu
Telttalaavu	10 €/vko	5 €/vkonloppu
Rinkka	8 €/vko	5 €/vkonloppu
Keitin	3 €/vko	2 €/vkonloppu
Suksiboksi	10 €/vko	5 €/vkonloppu
Lumikengät	10 €/vko	5 €/vkonloppu 3 €/pvä
Luistimet	10 €/vko	5 €/vkonloppu 3 €/pvä

Tiedustelut: **Tuula Rahkonen** puh 0400 997 055

LAPINMAJOJEN KUULUMISET

Ensimmäinen vuosi majanhoitajana alkaa olla takana. Aikaa on mennyt pieniin yksityiskohtiin perehtyessä ja toimintatapojen hiomiseen. Majojen arvonta on kiireisintä aikaa majanhoitajalle noin kuukausi ennen ja jälkeen.

Nettisivujen muutos loppuvuodesta aiheutti myös hieman ylimääräistä selvittelyä.

Sirkka on tehnyt suuren työn aikaisempien vuosien aikana.

Olen siirtänyt kaiken varausten käsittelyn sähköiseen muotoon.

Lapinmajatoimikunnassa on keskusteltu ja pohdittu, millä saataisiin majojen käyttöastetta nostettua.

Saarihelyn käyttöaste on ollut noin 70 %.

Ylläs-Jumpurassa etenkin loppuvuodesta käyttö ollut hyvin alhainen, alkuvuosi oli samalla tasolla kuin Saarihelyn. Koko vuoden käyttöasteen jäädessä 35 %:n.

Outaladun käytössä päästään 50 %, vaikka on tullut pari peruutusta.

Ilman noita kahta peruutusta olisimme päätyneet tyydyttävään käyttöön.

Lapinmajanhoitaja Timo Karjalainen

Imatran Lapinkävijät ry Lapinmajojen arvontasäännöt:

1. Arvontaan voi osallistua vain yhdistyksen ykkösjäsen, kun on ollut jäsenenä yhden vuoden ja on maksanut jäsenmaksun. Majaviikon varanneen jäsenen on oltava majaviikolla mukana. Majan luovuttamisesta toisen käyttöön langetetaan varaajalle ja majalla majoittuville kolmen vuoden käyttöoikeuskarenssi.

2. Jokainen viikko on oma arvontansa majakohtaisesti. Majakohtaisesti voi osallistua kolmen eri majaviikon arvontaan (Enintään 3 x 3 - arpaa). Voiton osuessa kohdalle jää pois lopuista majaviikkojen arvonnoista.

– Ensin arvotaan se maja viikko, jolle on eniten hakijoita.

– Seuraavana viikko, jolle on toiseksi eniten hakijoita jne.

3. Karenssi vuosi: Jos on käyttänyt arvonnassa saadun aikatariffiviikon 1 tai 2 ei voi osallistua kahden seuraavaan arvontaan.

4. Arvonnin jälkeen vapaiksi jääneet majaviikot ovat kaikkien, vähintään vuoden jäsenenä olleiden varattavissa. Tämä koskee myös rinnakkaisjäseniä.

5. Vapaaviikon ansainneet voivat varata vapaita viikkoja arvonnin jälkeen luokista 3 ja 4. Jos 1 tai 2 luokan viikko näyttää jäävän käyttämättä, voidaan myös se antaa vapaaviikon ansainneen käyttöön. Tällöin majaviikosta peritään 100 €. Varauksen näissä tapauksissa voi tehdä aikaisintaan kaksi viikkoa ennen majaviikon alkua.

6. Majaviikkoa tammi – toukokuu väliseltä ajalta hakevan ykkösjäsenen on arvontaa varten toimitettava toiveensa lapinmajojen hoitajalle syyskuun loppuun mennessä ja kesä – joulukuun viikkoja hakevan huhtikuun loppuun mennessä.

7. Majavarauksen peruutustapauksessa, jos se tapahtuu myöhemmin kuin 14 vrk ennen varausviikon alkua varausmaksua ei palauteta. Varausmaksu palautetaan vain vakavan ja ylivoimaisen esteen vuoksi tai sairaustapauksissa lääkärintodistusta vastaan.

8 Johtokuntaan ja tai toimikuntaan tai muuhun toimeen valittu henkilö saa osallistua kyseisenä vuonna halutessaan lomaviikon arvontaan yhteensä kolmella lisäarvalla. yksi lisäarpa/viikko. Arvat voi käyttää joko kevät tai syysarvonnassa.

9. Mahdolliset epäselvyydet sääntöjen tulkinnoissa ratkaisee lapinmajatoimikunta.

Arvonnat suorittaa lapinmajatoimikunta.

Nämä säännöt ovat voimassa 01.01.2017 alkaen.

LAPINMAJOJEN HINNAT 2017

Hinnat Saarihelyssä, Ylläs – Jumpurassa ja Outaladussa

Aikatariffi 1 470 € / viikot 13 – 16, 37 ja 38 (varausmaksu 50 €)

Aikatariffi 2 370 € / viikot 8 – 12, 17, 36, 39, 52 (varausmaksu 50 €)

Aikatariffi 3 270 € / viikot 1 – 7, 18, 19, 25, 26, 29 – 35, 40, 46 -51 (varausmaksu 50 €)

Aikatariffi 4 140 € / viikot 20 – 24, 27, 28, 41 – 45 (varausmaksu 30 €)

Tilapäiseen majoittumiseen on mahdollisuus, jos maja (majat) on vapaa!

Tällöin veloitetaan majamaksuna 25 € / henkilö / vuorokausi.

NETTISIVUT - YHDISTYKSEN KÄYNTIKORTTI

Yhdistyksemme internetsivut uudistuivat. Ulkoasua on nykyaikaistettu ja kiinnitetty huomiota mm. helppo-käyttöisyyteen ja tapahtumien esittämiseen. Sivusto elää ajan mukaisesti, jotta kaikki pääsevät näkemään monipuolisen ja hienon toimintamme kohokohdat. Nettisivun mielenkiintoinen sisältö syntyy juurikin teidän, jäsenten kokemuksista, kuvista ja pienistä kertomuksista.

Ulkopuoliselle surffaajalle sivusto on yhdistyksen käyntikortti, portti uusille jäsenille. Siksi kynnys tutustua toimintaamme ja saada hyvää asiakaspalvelua tulee olla matala. Nettisivut ovat edelleen tärkeä osa sosiaalisen median viidakkoa ja palvelevat lukijoita parhaiten selkeydellään ja helpolla lähestyttävyydellään. Kattojärjestömme internetsivujen kautta saamme paljon lukijoita ja pallo on meillä..

Internetsivujen tekijänä ja ylläpitäjänä haluan tarjota kaikille jäsenillemme selkeän paikan löytää ajantasaista tietoa, kurkistaa toimikuntien toimintaan ja linkkien sisältöön, tehdä yhdessä meidän näköinen sivusto.

www.imatranlapinkavijat.fi

*Terveisin,
Markus Lehtinen
Tiedotustoimikunta*

HETKIÄ LADUN VARRELTA

Tykkypallero

Hiihtelin Piispanojalta Saariselkää kohti. Pitkässä nousussa jäin hetkeksi mietiskelemään ja nojailemaan sauvoihin. Aivan ladun vieressä oli pieni mänty karistanut tykyn oksiltaan, ja näihin palloihin hajamielinen katseeni kiinnittyi. Hetken tuijoteltuani olin aivan varma, että yksi palleroinen oli aavistuksen verran harmaampi kuin muut, aivan kuin lumipallo kotipuolesta Lapin lumen seassa. Pallero nähtävästi kyllästyi tuijotukseeni ja liikahti. Sitten se nosti päänsä esiin, ravasti irtolumet höyhenistään ja lähti taapertamaan syvemmälle puiden sekaan. Riekkohan se siinä!

Mikä välähti

Parin päivän kuluttua tuosta edellisestä tapauksesta hiihdin erään reissukaverin kanssa vilkkaasti jutellen Piispanojalta Rumakurulle päin. Aurinkoisessa säässä

matka joutui mukavasti. Yhtäkkiä välähti läheltä, matalasta männiköstä lumen pinnan tasolla pieni punainen valo! Asiasta piti ottaa selvää, ja tarkasti katsellessamme näimme puun juurella valkoisen linnun, jolla oli punaiset laikut silmien yläpuolella. Auringonsäteet saivat aikaan valonvälähdyksen osuessaan oikeassa kulmassa linnun silmäkulmiin. Lintukirjan kuvituksen perusteella arvioimme linnun kiirunaksi.

Näinkin voi luontoelämyksiä karttua.

Arja Lifländer

KAIKKIEN YHTEINEN KIILOPÄÄ

Kiilopää on kaikille latulaisille tärkeä tukikohta Inarin ja Sodankylän rajamailla 10 kilometriä Saariselän alapuolella. Maanteitse matkaa tulee 16 kilometriä.

Sen lisäksi, että Kiilopää tarjoaa majapaikan lomaviihkolle tai minkä pituisen loman kukakin haluaa viettää, se antaa myös tilaisuuden osallistumiseen, yhteiseen tekemiseen. Kaksi vuotta sitten Tytti kertoi Lapinkävijä-lehdessä kokemuksistaan keittiötalkoolaisena. Juttu innosti muutamaa ihmistä kokeilemaan. Vaikka työ on raskasta, on keittiössä yleensä iloinen ilmapiiri, mikä auttaa jaksamaan. Työvuorojen jälkeen ehtii vielä keräämään voimia hiihtämällä tai retkeilemällä. Työ sopii niin naisille kuin miehille.

Hotelli Niilanpäässä alkaa keväällä hotellihuoneiden remontti. Heti vapun jälkeisellä viikolla sinne tarvitaan talkoolaisia purkamaan huoneita. Kesäkuun ensimmäisellä viikolla taas tarvitaan talkoolaisia laittamaan remontoituiden huoneet asumiskuntoon.

Kaikilla talkoolaisilla on Kiilopäällä täysihoito, eli majointus, ateriat, saunat, savusauna mukaan lukien ja hienot retkeilymahdollisuudet suoraan pihasta.

Jos vaikkapa Imatralta lähtee yksi autolastillinen talkoolaisia, vähintään neljä, maksaa Kiilopää myös matkakorvausta. Korvaus on mahdollisesti bensakulut kuitteja vastaan, ihan varmaksi sitä ei ole vielä päätetty.

TALKOOLAISIA KIILOPÄÄLLE

Haemme reippaita Suomen Ladun jäseniä (naisia ja miehiä) **VIKKOTALKOOLAISIKSI** Kiilopäälle!

Viikkotalkoolaiset osallistuvat keittiön ja ravintolasalin aputehtäviin (buffee nostot, tiskaus, siivous). Talkoopäivä on noin 6 tuntia ja kesto 5 pv/viikko 1-2 viikon jaksoissa. Tehtävä edellyttää hygieniapassia.

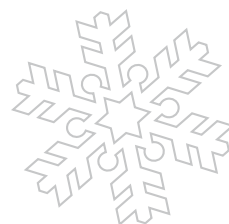
Talkoiden aikana tarjoamme täysylläpidon ja majoitukset, sekä mukavaa yhdessäoloa Latulaisten hengessä!

Lisätietoja tehtävistä: Seppo Uski puh. 0400693362 tai seppo.uski@suomenlatu.fi

Tämä Suomen Ladun nettisivulla ollut ilmoitus koskee tässä vain keittiötalkoolaisia, mutta sama pätee remonttitalokoiinkin. Paitsi että ei tarvitse hygieniapassia.

Suosittelen lämpimästi kaikille talkootyötä Kiilopäällä. Siellä on mahtava henkilökunta, joka ottaa talkoolaiset hienosti mukaan. Siellä tapaa joka päivä mukavia samanhenkisiä ihmisiä. Siellä vaan on niin mukavaa.

Teksti: Tuula Rahkonen

Oppaaksi pääsee käymällä Suomen Ladun opaskurssin. Imatran Lapinkävijät maksaa kurssin ja matkakorvauksen henkilölle, joka sitoutuu toimimaan yhdistyksen oppaana sovittun ajan.

Opaskurssin perusosa eli kesäkurssi

Aika: 22.-30.7.2017

Paikka: Kilpisjärvi

Suomen Ladun opaskoulutuksen tavoitteena on kouluttaa oppaita Suomen Ladun, sen jäsenyhdistysten ja muiden yhteisöjen maastossa tapahtuviin eritasoisiin liikunnallisiin opastehtäviin.

Opaskurssin perusosan tavoitteena on antaa sellaiset tiedot ja taidot retkeilystä ja opastoinnasta, että kurssilaiset pystyvät toimimaan vaellusten ja liikuntaviikkojen sekä muiden vastaavien tilaisuuksien oppaina.

Pääsyvaatimukset: riittävä retkeily- ja vaelluskokemus, hyvä suunnistustaito, ensiaputaidot (vähintään EA1-kurssi käytynä), hyvä fyysinen kunto (painotus kestävyyskunnossa), vähintään 18 vuoden ikä, uimataito.

Jäsenhintana 450 € (muut 490 €) sisältää tarvittavat majoitukset ja ruokailut kurssin alkamis- ja päätöspäivänä, sekä osan vaellusmuonista (osallistujille toimitetaan tarkka lista mukaan otettavista ruuista), kartat, tapaturmavakuutuksen ja opaskansion.

Lisätietoja juhani.lehto@suomenlatu.fi

Oppaan talkootyöt ovat moninaiset. Enpä olisi muutama vuosi sitten uskonut, että voitelen asiakkaille suksia. Niinpä vaan on tullut tehtyä, jopa liisteriä olen vedellyt jaa kiitostakin saanut. Mieluisin puuha on edelleen liistereiden poisto vessapaperilla ja silitysraudalla. Kuva Petri Kulha

Voiko olla mukavampaa "työtä" kun viedä ihmisiä tunturiin kauniina päivänä. Tosin tuonakin kuvan päivänä lähtiessä näkyvyys oli noin 50 metriä, mutta ylhäällä taivas repesi ja aurinko paistoi meillekin. Kuva Esti Niemelä

Imatran seurakunta tekee ensi syksynä viikolla 37

RUSKARETKEN KIILOPÄÄLLE

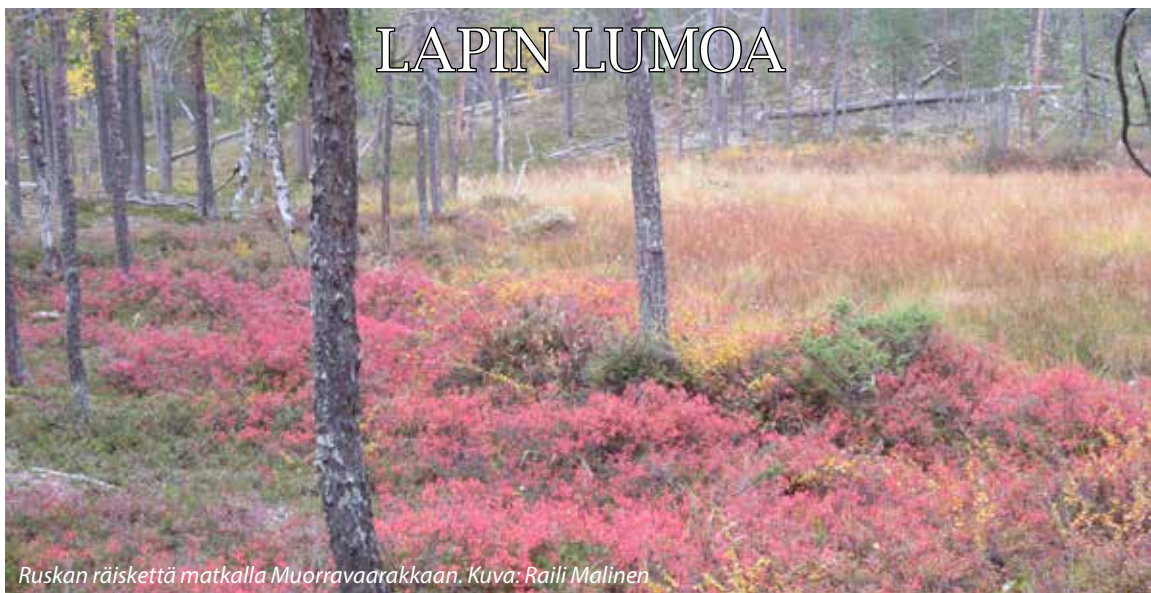
Lähtö Imatralta lauantaina 9.9. ja paluu 16.9.2017

Majoitukseksi on varattu Kiilopään tuossa vaiheessa jo remontoituja hotellihuoneita. Hintaan, jota ei ole tämän lehden painoon mennessä vielä tarkkaan laskettu, kuuluu bussimatka, majoitus, aamiainen, päivällinen, sauna joka päivä ja mahdollisuus savusaunomiseen sekä opastus eri pituisille retkille sekä iltaohjelmaa. Retkievää on mahdollisuus ostaa erikseen.

Retken vetäjinä toimivat

Maija Pakarinen puh. 0509106648, maija.ilona3@gmail.com
ja Tuula Rahkonen puh. 0400997055, jahvapahva@gmail.com

Bussimatkalle voi lähteä mukaan myös omatoimiretkelijät.

Ruijan polulta

Syksyn sätoa nämäkin. Kuva: Hannu Siira

**Imatran Lapinkävijöiden 65 -vuotisjuhlassa 15.10.2016
palkittiin ansioituneita jäseniä seuraavasti:**

Imatran Lapinkävijöiden standaari: Veikko Piironen

Grafiikka - taulu: Hannu Siira

Kultainen ansiomitali

Arja Lifländer
Sirikka Ruokolainen
Veijo Virkkunen
Juhani Skutnabb
Markus Lehtinen

Hopeinen ansiomitali

Nanna Hintsanen
Heikki Huolman
Osmo Kaksonen
Marja-Leena Kanervo
Timo Karjalainen
Virve Kinni
Jukka Kirjonen
Jouko Kosonen
Maija Pakarinen
Olavi Patrakka
Ritva Pesonen
Ritva Pio
Pekka Sarkanen
Reijo Siitonen
Tarja Vainikka

Pronssinen ansiomitali

Jyrki Miikki
Hannu Kietäväinen
Reino Ylä - Mononen
Martti Räisänen
Arto Vilikko
Terhi Niiranen

ORVO KOHONEN 1931-2016

Lapinkuumeen olin saanut jo ensimmäisellä automatkallamme vuonna 1967 käväistessämme Hammerfestissä. Katsellessamme Kaunispäältä itään päätimme, että tämän jälkeen pistämme rinkat selkään. Poikakin oli ihan innoissaan. Niinpä me Lapinvalloittajat jätimme jo seuraavana kesänä auton Kopsusjärven tienhaaraan ja aloitimme hortoilun ja huolimattoman suunnistuksemme. Mutta kyllä muukin kuin Siperia opettaa. Heti kohta erottuamme polulta seisoi suon keskellä rinkat täynnä sapuskaa, painavaa sellaista. Rämmittyämme suosta kuivalle maalle ja vihdoin kahden hengen Kopsusluolaan järven rannalle rupesimme ahtamaan kaikkea painavampaa ruokaa sisuksiimme. Kyllä uni maistoi. Seuraavana päivänä lähdimme kohti Lankojärveä, jonne tulimme keskipäivän aikaan. Olimme päättäneet lyhentää matkaamme. Lähdimme kohti Rautulampea, Luulampea ja sieltä Kiilopäälle. Katsoimme suoritetuksi Tunturivaelluksen lyhyen oppimäärän.

Okko

Näin Orvo kuvailee ensimmäistä Lapin vaellustaan, joka ei suinkaan jäänyt viimeiseksi. Lukuisten rinkkavaellusten lisäksi Orvo oli innokas lähiretkelijä ja hiihtäjä sekä Lapinkävijöiden päiväretkien aktiivinen osanottaja. Orvo viihtyi myös Saimaalla ja osallistui vuosien ajan iltamelontoihin ja retkille muun muassa Käkisalmi-Laatokka-retkelle.

Orvo ei piitannut kokouksissa istumisesta, joten hän ei halunnut johtokuntaan eikä toimikuntiin. Sen sijaan hän oli aina valmis talkoisiin. Orvon muisto jää elämään etenkin Lapinkävijä-lehden jakotalkoissa. Lehtiä hän jakoi vielä viime joulun aikaan valtavat pinot Imatrankosken alueelle. "Tuo tänne vaan, kyllä mie jaan", oli vakiovastaus, kun kysyin, haluaako hän jakaa lehtiä. Kerttu vaimon mukaan Orvo lähti heti lehdet saatuaan kierroksella.

Lapinkävijä-toiminnan lisäksi Orvo oli Raudan Retkeilijöiden aktiivi ja kantoi vastuuta kesäpaikka Kimpolon kunnossapidosta.

Orvo lähti syyskuussa pitkälle vaellukselle ja Kerttu-vaimo jäi yksin asumaan taloa, jonka he yhdessä rakensivat 1964. Lämmin osanottomme Sinulle Kerttu ja voimia jaksaa yksin eteen päin.

Tuula Rahkonen

OSOITEMUISTIO 2016

Puheenjohtaja

Nanna Hintsanen
044 087 7577
nanna.hintsanen@gmail.com

Sihteeri

Ritva Pesonen
040 757 9701
ritu.pesonen@pp.inet.fi

Rahavarainhoitaja

Reino Ylä-Mononen
040 556 3580
reino.yla-mononen@talovire.fi

Varapuheenjohtaja

Ollinmajan hoitaja
Ollinmajatoimikunta
Retkivarusteiden hoitaja
Tuula Rahkonen
0400 997 055
jahvapahva@gmail.com
040 532 2077 hiihtokaudella

Jäsensihteeri

Jukka Kirjonen
0400 678 999
jukka.kirjonen@pp.inet.fi

Kotisivujen hoitaja

Markus Lehtinen
050 462 7587
lehtinen@gmail.com

Tiedotustoimikunta

Arja Lifländer
040 845 3824
aliflander@gmail.com

Retkitoimikunta

Lapset ja nuoret toimikunta
Maija Pakarinen
050 910 6648
maija.ilona3@gmail.com

Melontatoimikunta

Sami Rasimus
040 831 7470
sami.rasimus@gmail.com

Kanoottivajanhoitaja

Melontatoimikunta hoitaa
vajan toistaiseksi.
040 532 2077 melontakaudella

Pyöräilytoimikunta

Maija – Liisa Pitkänen
0400 650 720
maija-liisa.pitkanen@gmail.com

Lapinmajatoimikunta

Heikki Huolman
0400 549 300
heikki.huolman@pp.inet.fi

Lapinmajojen hoitaja
Lapinmajatoimikunta

Timo Karjalainen
040 172 3898
timo.karjalainen.25@gmail.com

Emäntätoimikunta

Sirkka Ruokolainen
gsm 050 326 5587
sirkka.ruokolainen@gmail.com

Imatran Lapinkävijät netissä:

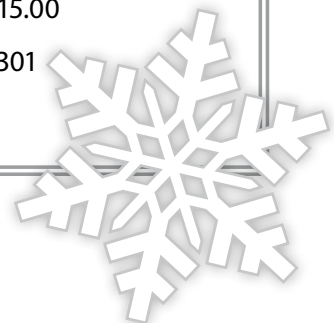
www.imatranlapinkavijat.fi

Tietoa myös Suomen Ladun kautta:

www.suomenlatu.fi

Suomen Latu

Radiokatu 20, 00240 Helsinki
avoinna ma-pe 9.00-15.00
vaihe 044 722 6300
Jäsenasiat 044 722 6301

VUOSIKOKOUS 2016

Imatran Lapinkävijät ry:n sääntömääräinen vuosikokous pidettiin maanantaina, 28.11.2016 alkaen klo 18.30 Asevelitalolla (Sininen talo), Koskikatu 2,55120 Imatra.

Ennen kokouksen alkamista juhlistettiin yhdistyksen 65. toimintavuotta täytekakkukahveilla.

Läsnä oli 32 yhdistyksen jäsentä.

Yhdistyksen puheenjohtaja Nanna Hintsanen avasi kokouksen ja toivotti osallistujat tervetulleiksi.

Suomen Ladun ansiomitalit luovutettiin niille yhdistyksen aktiiveille, jotka eivät olleet 65 – vuotisjuhlassa vastaanottamassa heille myönnettyjä huomionosoituksia.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Martti Heinonen ja sihteeriksi Ritva Pesonen.

Pöytäkirjantarkastajiksi ja ääntenlaskijoiksi valittiin Hannu Siira ja Heikki Huolman.

Johtokunnan ja toimikuntien toimintasuunnitelmat vuodelle 2017 vahvistettiin pienin tarkennuksin.

Päätettiin säilyttää toimihenkilöille maksettavat kulukorvaukset ja palkkiot ennallaan.

Johtokunnan esityksen mukaan päätettiin jäsenmaksujen korotuksesta sidottuna Suomen Latuun.

Yhdistyksen varainhoitaja Reino Ylä – Mononen esitteli talousarvion vuodelle 2017. Talousarvioesitys hyväksyttiin.

Päätettiin johtokunnan jäsenten lukumääräksi kahdeksan varsinaista ja kaksi varajäsentä. Johtokunnassa jatkavat vuonna 2017 Arja Lifländer, Ritva Pesonen, Timo Karjalainen ja Reijo Siitonen. Vuosille 2017 – 2018 valittiin Tuula Rahkonen, Pekka Sarkanen, Turo Mustakallio ja Arja Huhtanen. Varajäseniksi vuodelle 2017 valittiin Maija Pakarinen ja Arto Vilkkko.

Yhdistyksen toiminnantarkastajaksi valittiin Terhi Niiranen ja varalle Unto Joonas.

Nimettiin 8 toimikuntaa ja niihin jäsenet. Toimikunnat voivat tarvittaessa täydentää jäsenistöään.

Retkitoimikunta: Nanna Hintsanen, Maija Pakarinen, Arto Vilkkko ja Mirka Pietikäinen.

Lasten ja nuorten toimikunta: Maija Pakarinen, Terhi Niiranen, Titta Tonder, Kati Kauppinen – Miikki, Turo Mustakallio ja Ritva Pesonen.

Melontatoimikunta: Pekka Sarkanen, Sami Rasimus, Jari Kallio ja Elina Ylä – Outinen.

Tiedotustoimikunta: Arja Lifländer, Tuula Rahkonen, Ritva Pesonen ja Markus Lehteinen (kotisivujen hoitaja).

Ollinmajatoimikunta: Tuula Rahkonen, Marja – Leena Kanervo, Ritva Pio, Virve Kinni, Helmi Iipponen, Elina Ruuskanen, Martti Heinonen ja Veijo Virkkunen.

Emäntätoimikunta: Sirkka Ruokolainen, Arja Huhtanen, Lea Hukkanen ja Eila Saarelainen.

Lapinmajatoimikunta: Heikki Huolman, Timo Karjalainen, Martti Heinonen, Turo Mustakallio ja Petri Salakka.

Pyöräilytoimikunta: Reijo Siitonen, Maija Pitkänen, Jyrki Miikki ja Olli Savolainen.

Ollinmajan hoitajana jatkaa Tuula Rahkonen ja lapinmajojen hoitajana Timo Karjalainen, sekä jäsensihteerinä Jukka Kirjonen

Tiedotustoimikunta hoitaa yhdistyksen leikekirjaa. Kanoottivajojen hoitoa jatkaa melontatoimikunta. Päätettiin jatkaa entistä menettelyä kokouskutsujen ja tiedonantojen julkaisemisesta Uutisvuoksen ilmaisjälkelunumeroissa ja yhdistyksen Internet – sivuilla. Vahvistettiin Lapinmajojen uudistetut arvontasäännöt (sivu 24).

Johtokunnan järjestäytymiskokouksessa 28.11.16 valittiin varapuheenjohtajaksi Tuula Rahkonen, varainhoitajaksi Reino Ylä – Mononen ja sihteeriksi Ritva Pesonen.

Markus ja Reino vastaanottivat vuosikokouksen yhteydessä heille myönnetyt ansiomerkit.

Syyskokouksessa Sinisellä talolla oli mukana iso joukko Lapinkävijöitä. Molemmat kuvat: Arja Lifländer

IMATRAN LAPINKÄVIJÄT RY:N TOIMINTASUUNNITELMAT VUODELLE 2017

YLEINEN TOIMINTASUUNNITELMA

Imatran Lapinkävijät on Kymi - Vuoksen latualueen isän-tyhdistys seuraavat kaksi vuotta Suomen Ladun kevät-päivät ja – liittokokous 22.4. - 23.4.2017 Helsinki Suomen Ladun syyspäivät ja – liittokokous 28.10. - 29.10.2017 Jyväskylä
Osallistutaan Suomen Ladun järjestämille kursseille.
Osallistutaan EKLU:n järjestämille kursseille.
Imatran Lapinkävijät järjestää Kymi-Vuoksi latualueen kokoukset ja koulutustilaisuudet.
Järjestetään eri teemoilla iltatilaisuuksia.
Osallistutaan paikallisiin ja lähiympäristön liikuntata-
pahtumaan.
Osallistutaan Vapepan toimintaan.
Yhdistyksen jäsenmäärä 2016 1020 henkilöä

RETKITOIMIKUNTA

Päiväretket

Päiväretkiä järjestetään kevät ja syyskaudella 1-2-kertaa kuukaudessa.
Retkikutsut julkaistaan Uutisvuoksen seurapalstalla, yhdistyksen nettisivulla ja facebookissa.

Retket

Järjestetään viikonlopun ja viikon mittaisia erä - ja päiväretkiä lähialueelle ja pohjoiseen keväällä ja syksyllä.
Mahdollisia muita retkiä mikäli innostuneita vetäjiä löytyy.

Tapahtumat

Maaliskuu 2017 Kuutamohiihto Haapasaaressa kodalle.
17.6.2017 Suomen Ladun Nuku yö ulkona. Osallistutaan järjestämällä tapahtuma partiolaisten Hepohiekalle, partiolaiset osallistuvat tapahtumaan.
Syksy 2017 Kaikenikäisten ja kaikenkuntoisten bussiretki lähiseudulle
Lokakuu 2017 Koko perheen perinteinen kuutamoretki Lammassaareen, jossa omat patikkareitit aikuisille ja lapsille. Kahvitarjoilu ja makkarapaistotulot.

Muu toiminta

Osallistutaan perhetapahtumien järjestelyihin yhdessä toisten toimikuntien kanssa.
Kehitetään retkeilyyn liittyvää yhteistyötä Saimaan Ladun kanssa.
Retkeilyvälineiden huolto ja vuokrauksen järjestely jäsenille.

MELONTATOIMIKUNTA

Yleistä

Melontatoimikunta järjestää monenlaista ohjattua melontaa touko - lokakuun välisenä aikana. Viikottaiset Ukoskan kanoottivajoilta lähtevät iltamelontaretket melotaan keskiviikkoisin, ja vajalla tavataan klo 17.00. Retken aikana rantaudutaan eväitä nauttimaan, makkaroitua tai räiskäleitä paistamaan. Aloitteijoille järjestetään joka toinen tiistai klo 17.00 alkaen melontaopetus, joka kiertelee Ukonniemessä ja pitkin Lammassaarta ilman selän ylitystä. Henkilöt saavat ohjaajilta oikeuden osallistua keskiviikon iltamelontoihin kykyjensä mu-

kaisesti. Samalla mahdollistuu melojien osallistuminen maanantain iltapyöräilyyn.

Lisäksi pitemmälle edistyneille järjestetään kuntomelontaa vähintään joka toinen viikko.

Kaikille retkille on säävaraus, jonka retken vetäjät päättävät rannassa.

Kanoottivajalla on vuokrattavana kanootteja oheisvarustein sekä vuokrattavissa kanootti- paikkoja jäsenien omille kanooteille.

Kalusto

Voimakkaan investointiohjelman vuoksi kajakkeja on nyt tarpeeksi erilaisiin tapahtumiin ja koululaisille. Vanhat lasikuitukaksikot ja yksiköt säästetään melontaa jo enemmän harrastaneille. Uusien melojen ja kelluntaliivien hankkiminen vuosittain on tarpeellista.
Olemassa olevaa kalustoa huolletaan tarvittaessa omin voimin tai ammattilaisella.

Tilat

Ukonniemen Kalarannantien kanoottivajat palvelevat tulevana kautena hyvin tarpeitamme. Melontalaituri on uusittu onnistuneesti. Asfalttipäällysteistä rantapolkua pääsee Ukonniemen retkeilymajan yleisiin WC – tiloihin. Kalaravintolan tulo mahdollistaa WC-palvelut läheltä.
Vuokrasopimus on tehty vuoteen 2050 loppuun saakka (Imatran kaupunki).

Melontaliivit, aukko - ja sokkopeitot ja muu ei-kosteutta kestävä kalusto tuodaan talveksi Sinisen talon varastotiloihin.

Melontaohjaajat

Kesällä 2016 ilmeni, että melontaohjaajat eivät olleet sitoutuneet vuoteen 2016 yhteisesti päätetyn mukaisesti ja melontaohjaustoimintaa jouduttiin supistamaan. Uudet ohjaajat eivät täytä toivotusti vanhojen, jo lopettamassa olevien ohjaajien tehtäviä. Myös vuoden 2017 toimintaa joudutaan ohjaajapulan vuoksi supistamaan. (Liite).

Kilpailut ja Suomi meloo - kanoottiviesti

Osallistumme Suomi meloo - kanoottiviestiin ja Erämelonnan SM-kilpailuihin ja muihin vastaaviin tapahtumiin. Suomi meloo -tapahtumaan yhdistys maksaa vain joukkueosallistumismaksun ja tapahtuma järjestetään yhdessä SaiLa:n kanssa.

Retket

Järjestämme erilaisia päiväretkiä säävarauksella lähtien pääasiassa kanoottivajoilta meloen kauemmaksi kuin iltamelonnoissa. Retken johtaja ottaa ilmoitukset vastaan ja hoitaa retken peruutuksen tai siirron. Retkiä ovat mm. Hiirenkorva – Kesä - Heinä - Elo - Savusauna – Kuutamo – Ruska - Ursuit - melonta.

Osallistutaan Suomi 100v - melontayöretkeen 17. -18.6.2016.

Tapahtumat

Lapsi-vanhempi – melontatapahtuma (Metsämörri) vesien ollessa lämmin ja sää hyvä.

Metsämörri tapahtuma kanoottivajalla.

Muiden toimikuntien tapahtumat kanoottivajalla.

Kanoottivajalla järjestetään kevät- ja syystalkoot, tarvit-

taessa lumenpudotustalkoot katoilta.

Melojat (miehet) voivat osallistua syys-talvi-kevätkaudella Ankkurimiesten jumppaan maanantaisin ja keski-
viikkoisin. Kaikki voivat osallistua Colosseumin kuntopii-
reihin.

Retkimelontakurssi ja melontaohjaajakurssi

Osallistutaan SaiLan: järjestämään retkimelontakurssiin ja lauantain uimahallivuoroihin Lauritsalan uimahallissa. Tarvittaessa

lähetetään henkilö melontaohjaajakurssille.

PYÖRÄILYTOIMIKUNTA

Pyöräilykausi alkaa 8. toukokuuta, jolloin on ensimmäinen maanantain

iltapyöräily. Maanantaipyöräilyt kestävät n 2-3 tuntia.

Sunnuntaipyöräilyjä toteutetaan 1 - 2 kertaa kuukaudessa. Retket kestävät noin 7 tuntia.

Pyöräilyviikolla, viikko 19, ajetaan mm. perinteinen Kalen polkaisu. Lisäksi

osallistutaan mahdollisten yhteistyökumppaneiden järjestämiin pyöräilyviikon tapahtumiin.

Uutena yhteistyötapahtumana on Imatran Erähihtotoimikunnan järjestämän

eräpyöräilyn organisointi yhdessä em toimikunnan kanssa. Reitit ovat Ruokolahden

alueella. Eräpyöräily ajetaan 20.5.2017.

Vuonna 2016 toteutunut Saaristopyöräily Imatra, Ruokolahdi, Mietinsaari ajetaan

myös kesällä 2017. Päivämäärä on 11.6. Reitillä on venekuljetus.

Sunnuntaipyöräily Äitsaari, Härskiänsaari, Utula, Syyspohja ajettiin 2016. Vastaava

retki toteutetaan myös kesällä 2017 ja päivä on 16.7. Reitillä on venekuljetus.

Jäppilänniemen taidetie avattaneen Eino Leinon päivänä 6.7, jolloin myös pyöräilijät

tutustuvat taidetien teoksien.

Museotien pyöräily poljetaan museotiepäivänä 13.8.

Pyöräilykausi päättyy syyskuun lopussa.

Edellisten lisäksi on suunnittelussa:

Tutkitaan mahdollisuutta toteuttaa maisemapyöräily Imatra, Syyspohja, Kyläniemi, josta vene / laivakuljetus Imatralle.

Tarkempi ohjelma ilmestyy ennen pyöräilykauden alkua.

LASTEN JA NUORTEN TOIMIKUNTA

Muumien hiihtokoulu

Muumien retkeilykoulu perheille, 4 kerran kokonaisuus keväästä syksyyn

Hiihtovaellus pääsiäisen aikaan

Bussiretki Lappiin, mukaan kutsutaan myös muut toimikunnat. Retken kokoajana Turo Mustakallio.

Vaellus nuorille lähiseudulle

Mahdollisia muita retkiä ja/tai tapahtumia

Yhteistyötä muiden toimikuntien kanssa mm. tapahtumien yhteydessä.

Uusien ohjaajien etsintä ja tarvittaessa koulutus

OLLINMAJA

Pidetään majaa auki hiihtokauden ajan ja järjestetään

seuraavat tapahtumat:

Talkoolaisten iltatammikuussa

Latukirkko 15.1. klo 15

Laskiaistapahtuma 7.2. yhdessä retkitoimikunnan kanssa Majahiihto 18.-19.2.

Erähiito 25.-26.2.

Ollinmajahiihto 4.-5.3.

Kuutamoilta 12.3.

Ollaan mukana Lasten ja nuorten toimikunnan järjestä-
mässä Muumi-hiihtokoulussa.

Hiihtokauden ulkopuolella olemme mukana tapahtu-
missa, esimerkiksi:

20.5. Suomen luonnon päivä – pop up-ravintola, nok-
koskeittoa kanoottivajalla.

Lasten retkeilykoulut

Ollinmajan olympialaiset syksyllä

Retkeily/ulkoilupäiviä eri teemoilla.

Yritetään saada iltakävijöitä enemmän, esim. eri yhdis-
tysten tapahtumia tai kokouksia.

Hinnat pidetään ennallaan.

Tähän saakka maja on annettu muiden seurojen tai yhe-
teisöjen käyttöön munkkikahvien hinnalla. Tässä tarkoi-
tuksessa hintoja voisi tarkistaa.

Joulun alla ollaan mukana kaikenikäisten joulupulun
järjestämisessä.

LAPINMAJATOIMIKUNTA

Toimikunta:

Hoitaa majaviikkojen vuokraustoiminnan jäsenille.

Suorittaa majaviikkojen arvonnat touko- ja lokakuussa.

Valvoo yhdistyksen omistamien osakkeiden kuntoa ja
kartoittaa korjaustarpeet.

EMÄNTÄTOIMIKUNTA

Emännät osallistuvat pyynnöstä eri toimikuntien järjes-
tämiin tapahtumiin.

Tehtävinä eri tilaisuuksissa on mm. kahvinkeittoa, lettu-
jen paistoa ja osallistua

muuhun sovittavaan tarjoilun järjestämiseen.

TIEDOTUSTOIMIKUNTA

Yhdistyksen kevättiedote huhtikuussa ja syystiedote
syyskuussa, pääasiassa sähköisenä yhdistyksen net-
tisivulla. Ne jäsenet, jotka eivät voi käyttää internetiä
saavat paperisen tiedotteen ilmoittamalla osoitteensa
tiedotustoimikunnalle.

Lapinkävijä – lehti joulukuun puolivälissä (myös sähköi-
sessä muodossa)

Yhdistyksen leikekirjan hoitaminen

Osallistuminen Muorravaarakan historiikki – kirjan te-
koon

Yhdistyksen kotisivujen ylläpito.

MUORRAVAARAKKA - työryhmä

tammikuu: Muorravaarakka – kirjan vedoksen oikoluku
ja viimeistely,

kirjan mainostamista ja ennakkomyynnin käynnistämi-
nen

helmikuu: kirja painoon

maaliskuu: kirjan julkaisutilaisuus Ollinmajalla, mah-
dollisesti Imatran Lapinkävijöiden kevätkokouksen yhe-
teydessä

storaenso

SUOMEN LATU
YHDESSÄ

Intersport Imatra LAPINKÄVIJÖIDEN virallinen varustekauppa!

- Tarjoamme alamme parasta palvelua ja takaamme tuotteiden toimivuuden.
- Mahdollisuutta sovittaa ja testata tuotteita ennen ostopäätöstä.
- Parhaat ja laadukkaat merkit.
- Kilpailukykyiset hinnat.

Kun keskität ostoksesi meille, niin kerrytät bonusta seurallasi.
Muista mainita Lapinkävijät kassalla, asioidessasi meillä!

Tervetuloa palvelemaan urheilukauppaan!

Intersport Imatra: Koskenparras 5, 55100 Imatra • P. 010 524 9440
Palvelemme ma-pe 10-18 ja la 10-16 • www.facebook.com/intersportimatra

INTERSPORT®

010 -alkuisiin numeroihin soitetut puhelut maksavat lankaliittymistä 8,35 snt/puhelu + 6,00 snt/min. ja matkapuhelimesta 8,35 snt/puhelu + 17,17 snt/min. (sis. alv. 24%).

